

och solens förmörkelser böra hvarje dag lemna medel i händerna till navigationens fullkomnande. För öfrigt är intet så vanligt för Jupiters invånare som en förmörkelse; såsom man kan iakttaga dem från jorden, kunna vi påstå, att ingen vecka går förbi, utan att medföra fem eller sex förmörkelser på den ena eller andra punkten af planetens yta. Men, såframt ej der finnas astronomer, sådana som Delaunay och Hansen, hvilka lika uteslutande som de egnat sig åt studiet af *teorien för månarnas rörelser*, så måste beräknarne af tiden ej känna sig mycket belåtna med att hafva fyra olika månars rörelser att bestämma. I detta hänseende är ej deras öde att föredraga framför vårt, så mycket mindre, som de endast hafva fem timmars dag på Jupiter.

Med afseende på de hastiga mänskiftena på Jupiter, vilja vi slutligen anmärka, att den närmaste månen fullbordar sitt omlopp på fyratjotvå timmar, d. v. s. på fyra Jupiters-dagar. Hvarje dag öfvergår den således från ett kvarter till ett annat, från halfmåne till full, från fullmåne till sista kvarteret. Emellertid ses aldrig denna måne i sitt fylle, lika litet som de båda honom närmast belägna, emedan de hvarje gång förmörkas af planetens skugga, hvilket naturligtvis inträffar vid fullmåne. Dessa förändringar försiggå med en sådan hastighet, att man kan observera dem med blotta ögat. Alldenstund fyra månar finnas, räkna Jupiters invånare fyra olika månader: en om fyra, en om åtta, en om sjutton och en om fyratio Jupiters-dagar. Dessa folks gamla kronologier böra således hafva varit vida svårare att utreda, än fallet varit hos oss, och, så framt legenden blandat sig deri, bör de första patriarkernas ålder uppgått till en fabulös höjd.

Under det att planetens diameter mäter 13,371 sv. mil, är den första månens diameter 367 mil, den andras 330, den tredjes 539, den fjerdas 461 mil. Sedd ifrån den första månen, betäcker Jupiters skifva en tusen gånger större yta på himlahalvfvet, än vår